

* * * *

สาส์นจากผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสเขียนข้อความถึงท่านอธิการประทีป ม. โกมลมาศ หรือที่เราเรียกกันติดปากว่าบราเดอร์มาร์ตินในโอกาสที่ท่านมีอายุครบ 72 ปี ผมรู้จักท่านบราเดอร์มาร์ตินมาเกือบ 40 ปี ในฐานะที่ท่านได้มาเป็นอธิการของโรงเรียนเซนต์คาเบรียลเมื่อปี 2511 และผมเป็นนักเรียนกำลังอยู่ชั้น ม.ศ. 1 (ก่อนหน้านั้นผมได้รู้จักท่านเพราะท่านได้เข้ามาสอนที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียลแล้ว) และโชคดีที่ท่านได้เป็นอธิการต่อเนื่องยาวนานถึงปี 2516 ซึ่งผมจบการศึกษาชั้น ม.ศ. 5

ถ้าผมจำไม่ผิดผิด ท่านเป็นอธิการที่เป็นคนไทยคนแรก เพราะก่อนหน้านั้นผมเจอแต่อธิการที่เป็นชาวต่างชาติ ไม่ว่าจะเป็นบราเดอร์มิงฟอร์ด บราเดอร์จอห์น และ บราเดอร์อิวเบิร์ต ซึ่งทุกเป็นผู้ประสบความสำเร็จบริหารการศึกษาไทยมายาวนาน แต่บราเดอร์มาร์ตินซึ่งตอนนั้นคงอายุประมาณสามสิบเศษๆ ต้องเข้ามาบริหารโรงเรียนใหญ่เช่นนี้ ไม่ใช่เรื่องง่ายๆ แต่ท่านก็ทำได้ และทำได้ดีอย่างมาก พูดได้เต็มปากว่าในยุคที่บราเดอร์มาร์ตินเป็นอธิการ ถือว่าโรงเรียนเซนต์คาเบรียลรุ่งเรืองที่สุดยุคหนึ่ง และโรงเรียนของเราได้พัฒนาไปอย่างก้าวกระโดด

ที่เป็นเช่นนี้ผมคิดว่า ท่านเป็นคุณสมบัติ 5 ประการที่หาไม่ได้ง่ายๆ ในคนๆ หนึ่ง คือ หนึ่ง นอกจากมีความเป็นเลิศทางวิชาการจนเป็นที่ยอมรับ ซึ่งเป็นคุณสมบัติจำเป็นเบื้องต้นของผู้จะมาเป็นผู้บริหารสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงแล้ว สอง ท่านยังมีความเป็นนักบริหารที่มีวิสัยทัศน์ คือ มองเหตุการณ์ข้างหน้าอย่างถูกต้อง สาม ท่านเป็นนักปฏิบัติสามารถเปลี่ยนฝันให้เป็นความจริง ถือว่าเป็นนักพัฒนาการศึกษาชั้นนำของประเทศไทย สี่ ท่านเป็นคนที่กำลังตัดสินใจ ทำในสิ่งที่คนอื่นไม่เคยทำ หรือคิดนอกกรอบและ ห้า ซึ่งถือว่า สำคัญที่สุด คือ ท่านเป็นผู้ที่มีมิติของความเป็นมนุษย์ มี **human touch** สามารถสร้างความประทับใจในการติดต่อสื่อสารกับผู้คนทั้งใน ด้านส่วนตัว และใน ด้านส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านเป็นผู้มีวาทีศิลป์ที่โน้มน้าวจิตใจผู้คนให้ทำในสิ่งที่ดี สิ่งที่ยิ่งใหญ่หรือเหนือกว่าตัวของเราได้

สำหรับผลงานของท่านมีมากมายทั้งที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ที่เอแบค และที่มีต่อการศึกษาของไทย ซึ่งผมแน่ใจว่ามีผู้เขียนไว้แล้ว ผมคงไม่จำเป็นต้องบันทึกถึงไว้

* * * *

◆ ◆ ◆ ◆ ◆

ในที่นี้ แต่ผมอยากจะขออนุญาตเล่าเรื่องส่วนตัวในส่วนที่เกี่ยวกับบราเดอร์ในส่วนที่เกี่ยวกับตัวผมเล็กน้อย ผมคิดว่าในชีวิตผมนอกจากพ่อแม่ อ.ปิ๋ว อึ้งภากรณ์ แล้ว ท่านมีส่วนสำคัญให้ผมเลือกใช้เส้นทางชีวิตในทุกวันนี้ ผมจำได้ว่า ท่านบราเดอร์มาร์ตินจะสอนอยู่เสมอว่า คนเราจะเก่งแต่การเรียนอย่างเดียวไม่ได้ ต้องทำกิจกรรม โดยเฉพาะต้องรับใช้สังคมด้วย และท่านก็ทำให้ดูเป็นตัวอย่างไม่ใช่เฉพาะแต่การพูด แต่ในด้าน การกระทำ ตลอดชีวิตของท่านมีแต่การให้ จึงเป็นแรงบันดาลใจให้ผมมาทำงานภาค สาธารณะ นอกจากนั้น ความที่ท่านเป็นนักบริหารการศึกษาที่เด่นมาก ทำให้ผมอยาก เป็นอย่างท่าน จึงเป็นต้นแบบให้ผมเลือกอาชีพด้านบริหารการศึกษา และสุดท้ายสิ่งที่ผมได้มาทุกวันนี้ คือ ในสมัยที่ท่านเป็นอธิการ ท่านให้ความสำคัญกับการกีฬาอย่างมาก แต่กีฬาที่ท่านเน้น ไม่ใช่กีฬาที่มุ่งแต่ชัยชนะ แต่ท่านเน้นปลูกฝังความมีสปิริตของ นักกีฬาให้อยู่ในตัวเรา คือ รู้แพ้รู้ชนะรู้ให้อภัย คำพูดของท่านที่ท่านย้ำอยู่เสมอผมยังจำ ได้แม่นยำคือ “วัตถุประสงค์ของการกีฬาไม่ใช่เพื่อชัยชนะ แต่เพื่อการมีส่วนร่วมและ พยายามอย่างดีที่สุด” ซึ่งหลักการนี้ผมยังนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานทุกวันนี้ นั่นคือ ในชีวิตของเราต้องทำทุกอย่างอย่างดีที่สุดเต็มความสามารถ แต่ต้องไม่ถือเอาผลที่ เกิดขึ้นนั้น ซึ่งอาจเป็นไปอย่างที่เราต้องการหรือไม่ต้องการก็ได้มาเป็นที่ตั้ง

สุดท้ายในโอกาสที่บราเดอร์มาร์ตินมีอายุครบหกกรอบในปี 2548 นี้ ผมขอพรจาก พระผู้เป็นเจ้าจงดลบันดาลให้ท่านบราเดอร์มาร์ตินมีความสุข โดยเฉพาะมีสุขภาพ ร่างกายที่แข็งแรงและมีพลังปัญญาที่แจ่มใส เพื่อให้ท่านจะยังได้ทำงานที่เป็นประโยชน์ ได้รับใช้สังคมและรับใช้พระผู้เป็นเจ้าอย่างต่อเนื่องตลอดไป

◆ ◆ ◆ ◆ ◆

ดร.นริศ ชัยสูตร

